

РЕШЕНИЕ

№ 2282

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 06.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12459** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Л. М. К. и малолетния Д. Ж. К., с ЕГН [ЕГН] чрез неговата майка и законен представител Л. М. К. и двамата с адрес в [населено място] против отказ на кмета на район "С.", Столична община /СО/ да извърши регистрация по постоянен и настоящ адрес и издаде удостоверение за постоянен адрес/адресна карта за настоящ адрес на жалбоподателите, обективиран в Писмо рег. № РСР19-УФ01-605-1/03.10.2019г.

Твърди се, че жалбоподателите живеят в жилище, находящо се в [населено място], кв. Б., [улица]. Посочват, че жилището е общинско и че в него с настанителна заповед е настанена С. К. М., която е майка на Ж. С. К., с който Л. К. живее на семейни начала, а Д. К. е син на Ж.. Сочи се, че настанителната Заповед с № РД-0904-37/11.07.2006 г. на кмета на район „С.“ е отменена със Заповед № РД-4805-3 от 19.06.2015г. на Кмета на Столична община, район "С." и в тази връзка е издадена заповед с правно основание чл.65 от ЗОБС с №РСР18-РД48-5/22.05.2018г. на Кмета на Столична община, която е оспорена и не е влязла в сила, тъй като производството по адм.д. №4447/2019г. по описа на ВАС не е приключило. На 25.09.2019г. жалбоподателите подали молба за извършване на адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес по местоживееене, но получили оспорения отказ. Намират отказа за неправилен и незаконосъобразен и постановен в противоречие с административно-производствените правила, тъй като обитават имота въз основа на настанителна заповед, издадена на името на майката на Ж.. Считат, че е допуснато нарушение при издаване на отказа и поради това, че органът не е изискал и получил

социален доклад, издаден от съответната АСП-ДСП, тъй като се засягат интересите на малолетно дете. Искане се отменя на отказа и присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1 от Закон за адвокатурата /ЗА/.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.

Ответникът - кметът на район "С.", СО със становище оспорва жалбата. Представен е писмен отговор чрез процесуален представител. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства прие за установено следното:

С молба вх. № РСР19-УФ01-605/25.09.2019г. до кмета на район "С.", СО, Л. М. К. е поискала да бъде регистрирана с детето й - Д. Ж. К. на постоянен и настоящ адрес по местоживееене - [населено място], кв. Б., [улица]. В молбата е посочила, че обитава жилището с детето си, поради това, че в него е настанен Ж. К., с който е във фактическо съжителство.

С оспореното писмо ответникът е отказал адресна регистрация, като е изложил следните мотиви: в общинското жилище на административен адрес: кв. Б., [улица] настанителна заповед № РД-0904-37/11.07.2006г. са били настанени С. М. и седемчленното й семейство, като в настанителната заповед не фигурира лицето Л. К.. Със Заповед № РД-4805-3 от 19.06.2015г. на кмета на района, на основание чл.33 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е отменена настанителна заповед № РД-0904-37/11.07.2006г. С Решение №7714/09.12.2015г. на АССГ и Решение № 1168/30.01.2017г. на ВАС жалбата на С. М. срещу Заповед № РД-4805-3 от 19.06.2015г. е отхвърлена и заповедта е влязла в сила на 30.01.2017г..

Видно от общодостъпните сайтове на АССГ и ВАС с Решение №7714/09.12.2015г., постановено по адм.д. № 6353/2015г. по описа на АССГ съдът е отхвърлил жалбата на С. К. М. срещу Заповед № РД-4805-3 от 19.06.2015г. на Кмета на Столична община, район "С.". От мотивите на решението се установява, че със Заповед № РД-4805-3 от 19.06.2015г. на основание чл.33 ал.2 във връзка с чл.33, ал.1, т.1 и т.3 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е отменена настанителна заповед № РД-0904-37/11.07.2006г. на кмета на район „С.“ и е прекратено наемното правоотношение между СО, район „С.“ и С. К. М. и членовете на домакинството й, възникнало на основание цитираната настанителна заповед и възникналото от нея наемно правоотношение съгласно договор за наем № РД-566-05-72 от 14.07.2006г. относно общинско жилище - къща, находяща се в [населено място], кв.Б., [улица]. С Решение № 1168/30.01.2017, постановено по адм.д.№ 900/2016г. състав на ВАС е оставил в сила решение № 7714/09.12.2015 г., постановено по адм. дело № 6353/2015 г. по описа на АССГ.

С решение №696 от 07.02.2019г., постановено по адм. дело № 5968/2018г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на С. К. М. срещу Заповед № РСР18 – РД48 - 5 от 22.05.2018г. на Кмета на Столична община – район „С.“, с която на основание чл. 65 от ЗОС е наредено изземване от жалбоподателката и членовете на домакинството й на общинско жилище, находящо се в [населено място], кв.Б., [улица], тъй като се държи без правно основание. С Решение № 16768/10.12.2019г., постановено по адм.д. № 4447/2019г. по описа на ВАС е оставено в сила решение № 696 от 07.02.2019г.,

постановено по адм. д. № 5968/2018г. на АССГ.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Ответникът не е представил доказателства за датата на съобщаване на акта на жалбоподателите, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Тя е подадена и от адресатите на акта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Писмото е издадено от компетентен орган /арг. чл.92, ал.1 от ЗГР/ - кметът на район "С.". Спазена е изискуемата форма. В писмото са посочени както фактически, така и правни основания. Отказът е мотивиран с липсата на настанителна заповед както по отношение на жалбоподателите, така и по отношение на С. М. и членовете на семейството й.

За извършване на адресна регистрация на лица, настанени в държавни или общински жилища, не се изисква представяне на писмено съгласие от собственика на имота, а само настанителна заповед или договор за наем /чл.92, ал.7 от ЗГР/. Страните не спорят, че жилището в [населено място], кв.Б., [улица] общинско и че С. М. и членовете на семейството й са били настанени в него на основание настанителна заповед № РД-0904-37/11.07.2006г. на кмета на района, както и че настанителната заповед е отменена. Действително с цитираните решения по адм.д. №6353/2015г. по описа на АССГ и адм.д.№900/2016г. по описа на ВАС е потвърдена заповедта, с която кметът на района е отменил настанителната заповед. Съдебният акт е влязъл в сила на 30.01.2017г.. Следователно към датата на подаване на молбата за адресна регистрация - 25.09.2019г. както жалбоподателите, така и С. М. и синът й Ж. К. не са разполагали с настанителна заповед за обитаваното общинско жилище на [улица].

След издаването на процесния акт с влязло в сила на 10.12.2019г., решение, постановено по адм. дело № 5968/2018г. по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на С. К. М. срещу Заповед № РСР18 – РД48 - 5 от 22.05.2018г. на Кмета на Столична община – район „С.“, с която на основание чл. 65 от ЗОС е наредено изземване от жалбоподателката и членовете на домакинството й на общинско жилище, находящо се в [населено място], кв.Б., [улица], тъй като се държи без правно основание. Тоест към настоящия момент е влязла в сила и заповедта, с която е наредено изземването на жилището от С. К. М. и членовете на семейството й.

Предвид изложеното и след като за извършване на адресна регистрация на лица, настанени в държавни или общински жилища, се изисква представяне само на настанителна заповед или договор, а жалбоподателите и С. К. М. и членовете на домакинството й не разполагат с такива следва извод за законосъобразност на оспорения акт. Жалбата е неоснователна.

Предвид изхода на делото искането за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1 от Закон за адвокатурата за процесуалния представител на жалбоподателите е неоснователно.

На основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 100 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. М. К. и малолетния Д. Ж. К., с ЕГН [ЕГН], представляван от неговата майка и законен представител Л. М. К. и двамата с адрес в [населено място] против отказ на кмета на район "С.", Столична община да извърши регистрация по постоянен и настоящ адрес и издаде удостоверение за постоянен адрес/адресна карта за настоящ адрес на жалбоподателите, обективиран в Писмо рег. № РСР19-УФ01-605-1/03.10.2019г.

ОСЪЖДА Л. М. К., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], кв.Б., [улица] да заплати на Столична община сумата 100 лв., разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд на Р България.

СЪДИЯ: